

ПРОТОКОЛ

№ 6758

гр. София, 21.04.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
и прокурора **Ив. В. Б.**

Сложи за разглеждане докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Частно наказателно дело № 20221110204958 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ Г. М. Д., нередовно призован, не се явява.

В залата се явява служебният му защитник от досъдебното производство **адв.Н.Т..**

АДВ.Т.: Уведомих **Г.Д.**, но той е в отпуск. Знае, че има съдебно заседание, знае за датата и часа на съдебното заседание.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че по делото **адв.Т.** е представил заверен препис от протокол от открито съдебно заседание, проведено на 24.03.2022г., по ВЧНД 1046/2022г., по описа на СГС, НО, XIV въззивен състав.

ПРОКУРОРЪТ: Г-жо Председател, считам, че не следва да се дава ход на делото в днешното съдебно заседание, предвид това, че процесът, който трябва да се проведе, е абсолютно излишен, тъй като лицето реално не е задържано. Както виждате, не е тук. Аз считам за излишно да се провежда такова заседание, затова считам, че не следва да се дава ход на делото.

АДВ.Т.: Считам, че следва да се даде ход на делото. Така е преценил и СГС по ВЧНД № 1262/2022г. Лицето не е задържано, но отмяната на репресивната мярка „задържане за 72 часа“, каквото право има с оглед КЗПЧОС, би дало възможност на лицето да потърси отговорност от прокуратурата и да си предяви граждански иск за вредите.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание по следните съображения: С определение, постановено в открито съдебно заседание на 12.04.2022г., по ВЧНД № 1262/2022г., на СГС, НО, V въззивен състав, е отменено разпореждане на СРС от 22.03.2022г. с което жалбата на обвиняемия **Г. М. Д.** срещу предварително прокурорско задържане по реда на чл.64, ал.2 от НПК е оставена без разглеждане. Въззивният съд е върнал делото на СРС за ново разглеждане от друг съдебен състав и произнасяне по същество. Съдът

намира, че неявяването на обвиняемия не е пречка по хода на делото в днешното съдебно заседание. Към настоящия момент обв.Д. не е фактически задържан. В националната правна уредба няма процесуален ред за разглеждане на жалби срещу постановлението на прокурора за задържане за срок до 72 часа, поради което следва да се приложи най-близкия процесуален ред, който е този, предвиден в чл.65 НПК, уреждащ процедурата „habeas corpus”. В разпоредбата на чл.65, ал.3 НПК изрично е предвидена възможност делото да се разгледа и в отсъствие на обвиняемия, ако той заяви, че не желае да се яви или довеждането му е невъзможно по здравословни причини. В днешното съдебно заседание служебният защитник на обвиняемия – адв.Т., заяви, че подзащитният му е уведомен за датата и часа на съдебното заседание.

При тези мотиви, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ.Т.: Нямам искания за отводи и по реда на съдебното следствие.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания по реда на съдебното следствие и за отводи.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДЕЛОТО се докладва с прочитане на жалба от адв.Н.Т. – служебен защитник на обв.Г. М. Д. от 17.03.2022г., срещу постановление на прокурор при СРП от 15.03.2022г., с което по отношение на обвиняемия Г.Д. е постановено задържане за срок до 72 часа на основание чл.64, ал.2 от НПК.

АДВ.Т.: Поддържам жалбата, но с доказателства как да се снабдя?! Човекът, който можеше да приложи всичко необходимо съвсем тактично, понеже не им е изгодно, не ги прилага. Има 21 души задържани. Заповеди за задържане, има ли ги? Аз съм дал лични пари да копирам 40 страници. Искам копие от заповедите за задържане. Няма как да се снабдя с доказателства. Няма как да представя доказателства, тъй като няма как да се снабдя с тях.

ПРОКУРОРЪТ: Оспорвам молбата. Няма да соча доказателства.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните и на основание чл. 283 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените по делото писмени доказателства.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което и на основание чл. 286 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

АДВ.Т.: Така, вие не изискахте необходимите материали, заповед за задържане на 21 лица. Защо Г. М. Д. е задържан 72 часа, г-жо Председател?

Той е задържан на 14-ти, на 15-ти и 16-ти са задържани и други хора. Целта каква е? Да се съберат маса народ, да се направи медийно изявление в случая на председателя на СРП – Н.З.. Мижавият рейтинг на прокуратурата да скочи от 8 на 9%, като всичко да се изкара изключително манипулирано. Първо, че има педофилска група, че има малолетни лица и т.н. Обърнете внимание на това, което спести представителят на СРП, защото не им е изгодно. Представил е протокол от първата инстанция. Ама в протокола от втората инстанция има ли мерки за неотклонение!? Двадесет души, нито една мярка за неотклонение. Пълен провал, фиаско за прокуратурата. Обърнете внимание на страница 30 от протокола, който съм приложил, маркиран е с оранжев цвят. Спрямо обвиняемите по делото в периода от 14-ти до 16-ти март са повдигнати идентични обвинения, т.е., държани са за 72 часа, просто да се съберат закуп от цяла България 20 души, които никога не са се познавали. Всичко това да бъде изкарано по медии, като някаква група и да бъдат осъществени политическите амбиции на хората в прокуратурата. Те гонят рейтинг, политическа цел. Да не споменавам, че на 17.03.2022г. по нощите, няколко часа преди да се внесе искането за мярка за неотклонение от прокуратурата, правната комисия в парламента реши да се закрият Специализираните съдилища и прокуратури. Обърнете внимание, в същия протокол на страница 32 какво пише - налице е обективна несъставомерност на повдигнатите обвинения спрямо 20-те обвиняеми по делото, това го пише и на лист 34. Нещо друго, разпоредбата на чл.64, ал.2 НПК е категорична: „Прокурор може да задържи обвиняем до 72 часа, но за довеждането му пред съда.” Забележете, явяването на обвиняемия незабавно се осигурява от прокурор. Г-н Прокурор, от сградата на СДВР, където мисля, че сте работил, до сградата на СРС са пеша петнадесет минути. Моят човек, моят подзащитен от сградата на СДВР е каран чак на „Г.М.Димитров”, където е държан повече от 48 часа след повдигане на обвинението. Общо е бил задържан повече от 72 часа. Това незабавно довеждане пред съда ли е? Прокурорското задържане, г-жо Председател, не е наказание, не е някаква инквизиция, някаква полицейщина прокурорска. Това е процесуален ред, за да има време обвиняемото лице да бъде доведено до съда. Да предположим, че има села, планински райони, погранични места, където трябва няколко часа, няколко дена, за да се транспортира задържано лице от едно полицейско управление от един град в друг град. Затова законодателят е дал този толеранс с прокурорско задържане до 72 часа. Извинявайте, но за София-град, незабавно довеждане на обвиняемото лице за 72 часа, за какво говорим?! Това задържане в случая е наказание, инквизиция спрямо обвиняемото лице, а не процесуална възможност то да бъде транспортирано, да има процесуално време то да бъде доведено пред съда. Държа да отбележа, че може би, най-вероятно обвиняемият не е доведен в съда, не е направено искането по-рано, защото се е целяло да бъдат арестувани, на 14-ти задържан е моят човек, на следващите 15-ти и 16-ти, пише го на страница 30 от Решението на СГС, са повдигнати идентични обвинения. Целяло се е да има време СРП да си свика пресконференцията, да излезе административният ръководител и да каже, че са задържани двадесет и няколко души. По цялото дело няма нито едно малолетно лице, но двадесет души са изкарани педофили. Няма нито едно лице под четиринадесет години. В нашата държава лице, навършило четиринадесет години, има право на сексуален живот. Под четиринадесет

години лица няма в цялото дело. Това е установено и от СГС. Поради това аз считам, че обвиняемият, който ми е подзащитен Г.Д., а и другите обвиняеми предполагам, са жертва на една репресия, наказание, не метод за довеждането им до съда, да се осигури за тези 72 часа, да бъде докаран. Търпи наказание, което е поради медийната цел на институцията Прокуратура, която явно има политически амбиции, вече от много години е политическа сила. СГС, съдебния акт, от който ни лиши СРП и който беше заплатено копирането с мои средства, е категоричен – няма данни за никакво извършено престъпление. Настоявам, а и предвид и мотивите, които са задължителни за вас от СГС, че трябва да се разгледа делото, с оглед и на това, че лицето, което е задържано за 72 часа, да може да си потърси правата и да предяви граждански иск за наказанието, което е претърпял в случая, аз твърдя, че това е наказание. Не е било проблем лицето, след като е задържано на 14.03.2022г., прокуратурата да направи искането още на другия ден, за какво е държано толкова време? Лицето е задържано в 17.45ч. на 14.03.2022г., доброволно се е явил, и е освободен в полунощ на 17.03.2022г.. Настоявам да отмените прокурорското задържане, поради всичко гореизложено и най-вече предвид мотивите, които съм приложил, от СГС.

ПРОКУРОРЪТ: Г-жо Председател, моля да не уважавате молбата на защитата за отмяна на Постановление за задържане на обвиняемия Г.Д. за срок до 72 часа, издадено на дата 15.03.2022г. Първо, държа да отбележа, че защитата в лицето на адв.Т. изложи едни волеизявления, които са далеч от правната доктрина. Не чух нито един правен аргумент за искане за отмяна на това постановление и тези волеизявления, спокойно мога да кажа, че дори не могат да се доближат до превратно тълкуване на закона. Защо? Първо да споделя, че жалбата, подадена срещу това постановление, е подадена в деня за разглеждане на мярката за неотклонение „задържане под стража“. Защитникът, ако счита, че това постановление е толкова порочно, е следвало да подходи с такава жалба в хода на задържането, както гласи и самата КЗПОС и цитирания чл.5. Да, обаче тази жалба е подадена на 17.03.2022г., администрирана макар и по-късно, като мисля, че подробно предходният състав на съда в разпореждане № 3468/22.03.2022г., където друг състав на съда, също е споделил, че поради някаква причина късно се е администрирала тази жалба. Въпреки това в подробни мотиви е описано защо също не е разгледал такова производство. Няма да преповтарям тези мотиви, мисля, че всички сме запознати с тях. Считам, че те са абсолютно правилни предвид трайната практика не само на българския съд, но и на Европейския съд. Считам, че това производство, както казах още в началото, е абсолютно безпредметно да се провежда на този етап. На второ място ще споделя, че суверенно право на наблюдаващия прокурор е да извършва преценката кога едно лице следва да бъде задържано за срок до 72 часа и доведено в сградата на СРС за разглеждане на мярка за неотклонение „задържане под стража“. Въпросът дали ще му бъде взета такава мярка се решава от съда. Решението на прокурора по задържане за срок до 72 часа става с тази форма, с постановление. В него има реквизити, които следва да бъдат посочени. Считам, че постановлението от 15.03.2022г., което се атакува от адв.Т., съдържа тези реквизити. В крайна сметка това е постановление, с което се определя и маркира обосновано предположение за наличието, съответно на

обществена опасност на лицето, на деянието, и реално се постановява това задържане. Там няма изискване да се излагат подробни мотиви като акт по същество. С оглед на това считам, че няма никаква порочност в самата форма на изписване, както и в самата форма на постановлението. Фактът, че съда решава дали дадено лице ще има или няма да има мярка за неотклонение, ако има - каква ще бъде тя, е суверенно право на съда и той излага мотиви за тази мярка. До определянето на тази мярка, както и самият защитник каза, работа на прокурора е да осигури лицето в съдебното заседание. Абсолютно безпредметно е да се впускам в подробности защо това постановление е издадено, дали е законосъобразно или не, това ще прецени настоящият съдебен състав, но липсата на правни аргументи от страна на защитата, на които аз да се противопоставя, е просто губене на време днес и затова моля да оставите тази жалба без уважение.

РЕПЛИКА адв.Т.: Първо, заповедта за задържане на лицето я няма, тя е от 14.03.2022г. Лицето е привлечено към наказателна отговорност на 15.03.2022г.. Вижте съдебния акт, който е отменен, защо не се изтъква горната инстанция, която СГС е постановил и е дал задължителни указания към Вас, че трябва да се разгледа настоящето дело. Явно за г-н Прокурора има само една инстанция. В случая какво е преценил състава на СРС няма значение, неговия акт е отменен, дадени са задължителни указания да се разгледа настоящето дело. Не съм длъжен да давам обяснения кога трябва да подавам жалбата срещу прокурорското задържане, когато аз съм я подал, Г.Д. е бил задържан. Бил е задържан четиринадесет часа, след като съм подал жалбата. Ако СРС беше спазил нормативната уредба и се беше произнесъл веднага, сега нямаше да си губим времето, но СРС греши, имате указания, четете, разгледайте жалбата и да се произнесете по същество. Самият г-н Прокурор изтъква аргументи по пункт 2, аргументи, които аз не съм твърдял, реквизитите на прокурорския акт не съм ги оспорвал, но явяването на обвиняемия би следвало да се осигури незабавно, има задържано лице. Контра аргумент на това, което казва, че късно съм подал жалбата - чаках Вие да направите искането за мярка за неотклонение. Ако бяхте внесли такова искане на 15.03.2022г., аз за какво да пускам тази жалба за 72 часовото задържане?! Ако вие бяхте внесли искане за мярка за неотклонение веднага, настоящето производство щеше да отпадне, но вие решихте да задържите на максимум – 72 часа като санкция за обвинени лица и чак тогава да внесете искането за мярка за неотклонение. Как се осигури явяването – веднага и по закон или след няколко дни. Поради всичко гореизложено, настоявам да отмените прокурорското задържане за 72 часа.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА СЪВЕЩАНИЕ.

СЪДЪТ, след съвещание, като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството образувано е по жалба на адв.Н.Т., сл.защитник на обвиняемия Г. М. Д., против постановление на СРП от 15.03.2022г., с което на основание чл.64, ал.2 от НПК е постановено задържане за срок до 72 часа на обвиняемия Г. М. Д..

СЪДЪТ намира, че на първо място следва да изложи принципни

съображения по отношение допустимостта на жалбата. Предварителното прокурорско задържане подлежи на обжалване, макар такава изрична възможност да не е предвидена в националната правна наредба, предвид прякото приложение на КЗПЧОС, като предвид липсата на процесуален ред, по който производството следва да протече, приложение следва да намери най-близкият процесуален ред, който е този предвиден в производството по чл.65 от НПК.

Задържането по чл.64, ал.2 от НПК, предварителното прокурорско задържане, видно и от текста на разпоредбата, е функционално насочено към осигуряване възможността на прокуратурата да осигури явяването на обвиняемия пред съда с оглед внасяне на искане за вземане на постоянна мярка за неотклонение „задържане под стража“. Този съдебен състав намира, че жалбата срещу задържането за срок до 72 часа се явява допустима, когато е подадена в срока на задържане, преди лицето да бъде изправено пред съда, както и в случаите, когато лицето е било задържано, но в крайна сметка прокурорът е решил да не внася искане за вземане на постоянна мярка за неотклонение „задържане под стража“. Когато такова искане е внесено, съдът който разглежда искането за вземане на постоянна мярка за неотклонение „задържане под стража“, обсъжда и предпоставките за постановяване на предварително прокурорско задържане по отношение на обвиняемия, тъй като предпоставките да се вземе такова задържане са идентични с предпоставките, за да бъде взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ по отношение на лицето. Т.е., за да постанови принудително задържане прокурорът следва да разполага с убедителни доказателства на първо място, че лицето е извършило престъплението, за което му е повдигнато обвинение, както и на второ място, че съществува с висок интензитет поне една от двете алтернативно предвидени опасности - лицето да се укрие или да извърши престъпление.

В настоящия случай от материалите по делото се установява, че с постановление от 15.03.2022г. по отношение на Г. М. Д. е повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл.155а, ал.2 във вр. с ал.1 НК. Това престъпление е наказуемо с „лишаване от свобода“, поради което за такова деяние поначало е допустимо по отношение на лицето, привлечено като обвиняем, да се вземе мярка за неотклонение „задържане под стража“. Съдът намира обаче, че не са били налице останалите предпоставки за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“ и респективно за постановяване на предварително задържане на лицето за срок до 72 часа с оглед необходимостта от осигуряването му пред съда.

На първо място по отношение на обоснованото предположение, предвид спецификата на конкретното производство, към настоящия момент по този въпрос са се произнесли състав и на СРС, и на СГС в производство по чл.64 НПК. Двата състава са изложили съображения, които и настоящият съдебен състав споделя, че от събраните на този етап в хода на досъдебното производство доказателства, не се установява наличието на обосновано предположение Д. да е осъществил състава на престъплението по чл.155а, ал.2 във вр. ал.1 НК. Това е така, тъй като от доказателствената съвкупност се установява, че лицата, с които той е контактувал, а именно свидетелите Ален Симеонов и Драго Стоянов не са такива под четиринадесетгодишна възраст,

макар същите към датата на твърдяното деяние да не са били навършили пълнолетие, те не са били малолетни. От това е изводима обективната несъставомерност на деянието, за което на обвиняемия е повдигнато обвинение. На следващо място, съдът намира, че не са били налице и останалите две предпоставки. Макар основната и базисна предпоставка да е наличието на обосновано предположение и в този смисъл когато обосновано предположение липсва, съдът не следва да се занимава с наличието на опасностите от укриване или извършване на престъпление, за пълнота съдът ще посочи, че в случая и те не са били налице. От материалите по делото е видно, че Д. е с чисто съдебно минало, той е неосъждан, поради което трудно може да се обоснове опасност от извършване на престъпление, при това с такъв интензитет, който да обоснове вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража“. На следващо място съдът не констатира към момента на привличане на лицето в качеството на обвиняем да е била налице и опасност от укриване. От материалите по делото е видно, че Д. е с установена самоличност, известен адрес, на който пребивава, като няма данни същият да се е укривал и да е препятствал действията на органите на МВР.

Съдът намира, че в производството по контрол на предварителното прокурорско задържане следва отново да се извършва преценка именно за тези три предпоставки, тъй като предварителното прокурорско задържане е подчинено на последвалото внасяне на искане за вземане на постоянна мярка за неотклонение „задържане под стража“. В този смисъл материалноправните предпоставки, както за постановяване на предварително задържане, така и за вземане на мярка „задържане под стража“ са едни и същи. Единствено разпоредбата на чл.64, ал.2 от НПК, предвижда, че задържането за срок до 72 часа може да бъде постановено в случай на необходимост за осигуряване явяването на обвиняемия пред съда. Т.е., привлеченото обвиняемо лице следва да се представи пред съда незабавно по искане за вземане на мярка „задържане под стража, а единствено когато това е необходимо с оглед конкретиката на конкретното производство, прокурорът следва да упражнява правомощията си и да постановява такова предварително задържане. Съдът намира, че в конкретния случай такава необходимост би била налице, ако бяха налице останалите предпоставки за предварително задържане, предвид броя на привлечените в качеството на обвиняеми лица, който предполага, че делото е с фактическа и правна сложност, респективно, че са необходими повече организационни усилия за изправяне на всички обвиняеми пред съда. Доколкото обаче още към момента на постановяване на прокурорското задържане, не са били налице обосновано подозрение за съпричастност на обвиняемия за престъплението, за което му е повдигнато обвинение, нито пък опасност от укриване или от извършване на престъпление, съдът намира, че жалбата е основателна. Атакуваното прокурорско постановление следва да се отмени, доколкото постановеното по силата на това постановление задържане е незаконно.

При тези мотиви и на основание чл.5, параграф 4 от КЗПЧОС във вр. чл.64, ал.2 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ постановено по силата на постановление от 15.03.2022г. на прокурор при СРП „задържане за срок до 72 часа“, по отношение на Г. М. Д., обвиняем по досъдебно производство № 513 ЗМК-178/2021г., по описа на СДВР, пр.пр. № 38941/2021г., по описа на СРП, като незаконно.

Определението подлежи на обжалване и протест в 3-дневен срок от днес пред СГС.

В случай на жалба или протест СЪДЪТ насрочва заседанието пред СГС за 28.04.2022г. от 10.00ч., за когато явилите се страни – уведомени от днес.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.10 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____